

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.20.980/2013/7.

A Fővárosi Ítéltábla a Pf. 7. srsz. ítélet rendelkező
részét a Pf. 8. srsz. kijavító végzésével kijavította.
Budapest, 2014. május 6.
Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Ábrahám Dániel (címe) ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Poprádi Péter (címe) ügyvéd által képviselt I.r. alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű, III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű, V.rendű alperes neve (V.rendű alperes címe) V. rendű, VI.rendű alperes neve (VI.rendű alperes címe) VI. rendű, és a személyesen eljáró IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe) IV. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. április 4. napján kelt 22.P.24.911/2011/17. számú ítélete ellen a felperes részéről 21. sorszám alatt és az I. rendű alperes részéről 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és megállapítja, hogy az alperesek azzal, hogy a ... Társasház belső internetes hálózatán a felperesről készített videofelvételt 2011. június 3. napján nyilvánosságra hozták, megsértették a felperes képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát.

Az alpereseket a további jogsértéstől eltiltja.

Egyebekben a per főtárgya, valamint az alpereseknek fizetendő elsőfokú perköltség tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

***60.000 (Hatvanezer)**

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára, külön felhívásra 67.200 ~~(Hatvanhétezer-kettőszáz)~~* forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket, míg az I-VI. rendű alpereseket egyetemlegesen kötelezi, hogy fizessenek meg a Magyar Állam javára, külön felhívásra 16.800 ~~(Tizenhatezer-nyolcszáz)~~** forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket. Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára, külön felhívásra további 15.000 (Tizenötezer) forint fellebbezési illetéket. ****15.000 (Tizenötezer)**

Ezt meghaladóan felmerült fellebbezési költségeiket a peres felek maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek a jóhírnévhez és a képmáshoz fűződő személyiségi jogait megsértették. Kérte az alperesek eltiltását a további jogsértéstől, kötelezésüket elégtételadásként bocsánatkérésre, valamint egyetemleges marasztalásukat 500.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak a 2011. június 6. napjától járó késedelmi kamatai megfizetésében.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek egyetemleges 60.000 forint + áfa, összesen 76.200 forint ügyvédi munkadíjat, míg az államnak külön felhívásra 30.000 forint le nem rótt illetéket.

Ítéletének indokolásában a Ptk. 75. § (1) bekezdésében, 78. § (1)-(2) bekezdésében, a 80. § (1)-(2) bekezdésében, valamint a 84. § (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozott.

A kereset tárgyává tett, a ... Társasház közös helyiségeiben működtetett kamerával készült, a II., III., IV., V., VI. rendű alperesek, mint a Számvizsgáló Bizottság elnöke és tagjai részére - a közös képviseletet ellátó I. rendű alperesi Kft. által - rendelkezésre bocsátott felvételen a társasház belső internetes hálózatán történő közzététele vonatkozásában az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy e körben az alperesek részéről jogellenes magatartás nem állapítható meg. Kifejtette, hogy azon alperesi állítással szemben, miszerint a felvétel közzétételére azon okból került sor, mert nem voltak bizonyosak abban, hogy ki látható a felvételen, a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy annak nyilvánosságra hozatalára lejárató szándékkal került sor. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felvétel elkészültéhez a felperes egyértelműen hozzájárult, miután tisztában volt azzal, hogy a házban kamera rendszer működik és azzal is, hogy a közös térben történő tevékenysége rögzítésre kerül. Tudomással bírt arról is, hogy ha rendkívüli esemény történik, a felvételek felhasználásra kerülnek. Önmagában tehát a közzétételhez is hozzájárult, miután tudatában kellett lennie annak, hogy a lépcsőházban elhelyezett szemetes kuka kidobása rendkívüli eseménynek tekinthető. A III. rendű alperes - 2011. június 3-án a többi lakó részére megküldött - elektronikus körlevele, amelyben a felvételen szereplő lakó felismeréséhez segítséget ajánl, a felperes nevét nem tartalmazta, csupán azt igazolja, hogy a III. rendű alperes gyanakodott a felperesre, de azt nem, hogy tudatosan a lejáratása céljából került sor a felvétel közzétételére.

Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az alperesek a felperes kérelmére a

sérelmezett felvételt eltávolították és az általa kért tartalommal bocsánatkérést tettek közzé.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felvétel elkészítése és felhasználása során az alperesek részéről jogellenes joggyakorlás nem valósult meg.

A Számvizsgáló Bizottság felperes által sérelmezett, 2011. októberében a társasház lakói számára eljuttatott, a felperesre vonatkozó közléseket tartalmazó levél tárgyában az alperesi védekezéssel értett egyet. Megítélése szerint mind a meghallgatott tanúk vallomása, mind a felek személyes előadása azt erősítette meg, hogy a felperes és az alperesek között a ház gazdálkodása, működtetése tárgyában hosszabb idő óta kialakult nézeteltérés áll fenn. A kereset tárgyává tett levél a felperesnek a rendkívüli közgyűlés összehívására vonatkozó és a lakók részére szétküldött indítványában megfogalmazott kifogásokra történő reakció. A kifogásolt közléseket a PK 12. számú állásfoglalásban foglaltaknak megfelelően teljes szövegkörnyezetében értékelve az átlagolvasó szemszögéből nézve az volt megállapítható, hogy a perbeli levélben egyértelműen a felperes által megfogalmazott, a Számvizsgáló Bizottság munkáját, működését kritizáló felvetésekre reagáltak az alperesek. E körben a felperes által kifogásolt közlések olyan véleménynek, kritikának minősülnek, amelyek kifejezés módjukban nem indokolatlanul sértőek, így jogsérelmet nem okoztak. A felperes a korábbi számvizsgáló bizottsági tevékenységére vonatkozóan megfogalmazott kritikát még abban az esetben is tűrni köteles, ha az jogtalan, miután annak szóhasználata kifogásolható nem volt. A nemfizető személyekkel való szövetkezésre vonatkozó közlést az elsőfokú bíróság tényállításnak nem tekintette, miután abból legfeljebb az állapítható meg, hogy valós tényt igyekeztek az alperesek hamis színben feltüntetni. A felperes sem vitatta és a tanú is megerősítette, hogy ... jelentős összeggel tartozik a háznak, ez azonban olyan csekély mértékű ferdítés, ami az eset összes körülményére tekintettel a jogsérelem bekövetkeztéhez szükséges mértéket nem érte el, az a felperes általános megítélése szempontjából lényegtelen pontatlanságnak tekinthető.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján döntött, az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel, a (2) bekezdés szerint a felek megállapodásától eltérően határozta meg. Az alperesenként és tárgyalásonként meghatározott 10.000 forint + áfa igényt önmagában eltúlzottnak nem tekintette, azonban miután valamennyi alperes vonatkozásában egységes védekezés került előterjesztésre, az összesen három érdemi tárgyalásra tekintettel az alpereseknek járó ügyvédi munkadíjat összesen 60.000 forint + áfa mértékben állapította meg. A le nem rótt illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes és az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést.

A felperes fellebbezésében az első fokú határozat megváltoztatását és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérte.

Álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétséget kizáróan igazolta, hogy a sérelmezett videofelvételt az alperesek jobb tudomásuk ellenére tették fel a közösség honlapjára és egyáltalán nem azért, mert nem tudták beazonosítani. Volt tisztségviselőként valamennyi SZB taggal napi kapcsolatban állt, egyedi ismertetőjegyei alapján kétséget kizáróan felismerhették a felvétel alapján. Az alperesek nem is védekeztek azzal, hogy a rossz minőségű felvétel miatt esetleg bizonytalanok lettek volna. Abban az esetben, ha az elsőfokú bíróság a felvételt a tárgyalás anyagává teszi, maga is meggyőződhetett volna arról, hogy mennyiben jogos az a feltevés, hogy az alpereseknek a lakóközösség segítségére van szüksége a beazonosítás érdekében.

Megítélése szerint két közvetlen bizonyítékot is rosszul értékelt az elsőfokú bíróság. Egyrészt a III. rendű alperes kísérő leveléből nem lehetett volna azt a következtetést levonni, hogy a III. rendű alperes gyanakszik személyére, miután az a mondata, amely szerint segíteni tud a felismerésben azt jelenti, hogy tudja, hogy ki szerepel a felvételen. Megneveznie pedig nem kellett, miután a társasházban mindenki ismeri, a videó alapján egyértelműen beazonosíthatta. Az alperesek rosszhiszeműségét támasztja alá az, hogy ... és a II. rendű alperesek a jogsértést elismerték, a felvételt a honlapról eltávolították és bocsánatot kértek. Ezzel az elismeréssel a bizonyítási teher is megfordult. Mindebből következően az elsőfokú bíróság elmulasztotta felderíteni a tényállást és iratellenesen szögezte le azt, hogy az alperesek nem tudták, hogy személye látható a felvételen.

Az SZB levelének elemzésével kapcsolatosan annyiban osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy annak előzménye valóban a rendkívüli közgyűlés összehívására vonatkozó indítványa volt. Az alperesek reakciójukkal azonban azt igyekeztek bemutatni, hogy egy hiteltelen, a háznak kárt okozó, a társasház működését romboló tevékenységet folytató lakó, ezért nem lehet alapja a szavának. A levél teljes tartalma támasztja alá a kereseti kérelem helytállóságát. A kereset tárgyává tett, sérelmezett kijelentések nem lehetnek vélemények, hiszen az alperesek azok alátámasztására példákat kívántak felsorakoztatni és valóságukat igyekeztek bizonyítani. Az a kijelentés, miszerint a valóságot nélkülöző számháborúba kezdett, csak akkor lenne véleménynek tekinthető, ha a levél összefüggő tartalma nem a lejárátását célozná, és megfelelné annak az elvárásnak, hogy az általa felvetett problémákat tételesen cáfolják. Ugyanezen okok miatt jogsértő a nemfizető személyekkel való szövetkezésére vonatkozó állítás, ami szintén a fenti érvelésbe illeszthető be. A korábbi tisztségére vonatkozó kritikával kapcsolatban álláspontja szerint azért nem helyes az első fokú ítélet indokolásában elfoglalt álláspont, mert azt már nem az egykori SZB-tagnak címezték, hanem a rendkívüli közgyűlést indítványozó lakónak, aki az alperesek szerint azért is hiteltelen, mert lám, régen mit csinált.

Mindezek alapján álláspontja szerint mind a videofelvétel közzététele, mind a levél lakókhöz történő eljuttatása egyértelműen a társasházközösség előtti lejárátását szolgálta, amellyel az alperesek megsértették személyiségi jogait. A meghallgatott tanúk azt is alátámasztották, hogy ezt a célt az alperesek el is érték, ennek következtében állandó magyarázkodásra kényszerült, ami nem vagyoni

kárigényének alapját képezi.

Az I. rendű alperes által előterjesztett fellebbezés az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség megváltoztatására irányult, a benyújtott megbízási szerződésben meghatározottak szerint kérte annak megállapítását.

Kifejtette, hogy a felperes nem tudta pontosan, hogy kivel szemben kíván keresetet előterjeszteni, a VII. és VIII. rendű alperesekkel szemben kérelmétől elállt, ennek ellenére ők is kénytelenek voltak jogi képviselőt fogadni. A felperes a Számvizsgáló Bizottság tagjait magánszemélyként vonta perbe, akik szintén jogi képviselő mellett jártak el. Annak ellenére, hogy az alperesek beadványai tartalmuk tekintetében megegyeztek, egyaránt ügyvédi munka eredményei, ezért nem róható terhükre, hogy a felperes egyazon tárgyú keresetet érvényesített velük szemben, amelyből adódóan egyaránt megbízást adtak az ügyvéd részére. Előadta továbbá, hogy a jogi képviselő a jelen perben meghatározott 10.000 forint + áfa összegű munkadíjat az általános 50-60 ezer forint + áfa díjazáshoz képest jóval kedvezőbb mértékben határozta meg.

Az alperesek ellenkérelme a perköltségre vonatkozó rendelkezés kivételével az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A felperes fellebbezése részben alapos, az I. rendű alperes fellebbezés alaptalan.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján helyálló tényállást állapított meg, az abból levont jogkövetkeztetéseivel és az így meghozott érdemi döntésével azonban csak részben értett egyet.

Nem osztotta az elsőfokú bíróság döntését és annak indokait a képmás védelméhez fűződő személyiségi jog vonatkozásában előterjesztett kereseti kérelem tárgyában.

A Ptk. 80. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok megsértését jelenti a más képmásával vagy hangfelvételével kapcsolatos bármiféle visszaélés. A (2) bekezdés szerint képmás vagy hangfelvétel nyilvánosságra hozatalához - a nyilvános közszereplés kivételével - az érintett személy hozzájárulása szükséges.

A Ptk. 80. §-ának rendelkezésére alapított személyiségi jogsértés esetén a képfelvétel elkészítésének, annak nyilvánosságra hozatalának, e körben pedig annak vizsgálata szükséges, hogy az milyen módon, milyen környezetben valósult meg.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként rendelkezésre álló adatok alapján az volt megállapítható a jogvitában, hogy a II-VI. rendű alperesek által lakott társasház tulajdonosai - köztük a felperes - csak ahhoz adták hozzájárulásukat, hogy a közös használatú helyiségekben kamerarendszer működjön és annak használatával, az ott zajló eseményekről felvétel készüljön. Nem volt vitás, hogy ezen felvételek elkészítéséhez azért adták hozzájárulásukat, hogy indokolt esetben, rendkívüli események megtörténtét követően a közös helyiségekben készült felvétel

felhasználható legyen. Arra vonatkozóan azonban nem merült fel peradat, hogy a tulajdonostársak - akár ráutaló magatartás formájában - bármikor is hozzájárultak volna a róluk készült felvételnek a többi tulajdonostárs tudomására hozásához oly módon, hogy az a társasház által működtetett weblapon, a belső internetes rendszerben megtekinthető legyen. Erre tekintettel a jogvita eldöntése során nem volt jelentősége annak, hogy az adott felvételen a felperes felismerhető volt-e vagy sem az alperesek számára. A személyhez fűződő jogok megsértése miatt indított perekben annak vizsgálata sem szükséges, hogy a jogsértő magatartást elkövető személy jóhiszeműnek vagy rosszhiszeműnek minősül-e, miután a jogsértés objektív. A bíróságnak mindössze azt kellett vizsgálni, hogy a felvétel nyilvánosságra hozatalához az érintett személy hozzájárulását adta-e vagy sem. Miután a fentiekből következően ez nem történt meg, a Ptk. 80. § (3) bekezdésében meghatározott engedély nélküli felhasználás feltételei pedig nem álltak fenn, a személyiségi jog megsértése megvalósult. A jogsértést az I. rendű alperes a videofelvétel Számvizsgáló Bizottság részére történő átadásával, a II-VI. rendű alperesek pedig a felvétel közzétételével, az interneten történő elhelyezésével valósították meg.

Nem képezte vita tárgyát az, hogy a tulajdonostársak, a társasház lakói tudomásával azért került sor a kamerarendszer működtetésére, hogy az azon készült felvételek adott esetben a hatóság előtt felhasználásra kerülhessenek. A szabálysértés vagy akár bűncselekmény gyanúját megalapozó események észlelése esetén a közös képviselőt ellátó I. rendű alperest terheli a feljelentési kötelezettség, és az ennek alapján eljáró hatóság feladata annak kiderítése, hogy az adott jogsértést ki követte el.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatva a jogsértést megállapította a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján. A 84. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az alpereseket a további jogsértéstől eltiltotta, figyelemmel arra, hogy a jogsértés ismétlődésének a veszélye fennáll. A másodfokú bíróság az elégtételadásra irányuló objektív jogkövetkezmény alkalmazását azért nem tartotta szükségesnek, mert a felperes által kért tartalommal az alperesek részéről a bocsánatkérő nyilatkozat megtételére már a felperes által is elismerten sor került. A bocsánatkérés kifejezése az elégtételadás megfelelő módjának tekinthető.

A Számvizsgáló Bizottság levelében foglaltak vonatkozásában meghozott elsőfokú bírósági döntéssel és annak indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, így e körben a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, a határozat vonatkozó indokaira történő visszautalással az elsőfokú bíróság érdemben helyes határozatát helybenhagyta, figyelemmel a 254. § (3) bekezdésében foglaltakra is.

A felperes nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló kereseti kérelme nem volt alapos. A fellebbezés tükrében a Fővárosi Ítéltábla arra mutat rá, hogy annak ténye, miszerint a lakók előtt magyarázkodásra kényszerült, nem áll közvetlen okozati összefüggésben az alperesek által elkövetett, a képmás védelméhez fűződő

személyiségi jog megsértésével. Ekként a Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglalt szabályozásra figyelemmel, a kártérítési felelősség elemei fennállásának hiányában a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontjára alapított nem vagyoni kártérítési igény alaptalan volt.

Az I. rendű alperes által előterjesztett jogorvoslati kérelem egyértelműen csak az I. rendű alperes nevében került benyújtásra, ekként az abban foglaltak a többi alperes vonatkozásában megállapított perköltségviselés tárgyában meghozott döntéssel szembeni jogorvoslati kérelemként nem voltak kiterjeszthetők. Az elsőfokú bíróság által megállapított mértékű perköltség megváltoztatására a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget, tekintettel arra, hogy a másodfokú eljárás során meghozott döntés következtében a pernyertesség-pervesztesség aránya megváltozott. Miután a jogsértés megállapítására részben sor került, nem merült fel alapos indok az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegének sem a felemelésére, sem annak leszállítására, figyelemmel a képviselő által kifejtett munkatevékenységre is.

A perköltségviselés tárgyában a másodfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott, az 1/5-4/5 arányú pernyertesség-pervesztesség mértéknek megfelelően kötelezte a feleket az állam javára a kereseti és fellebbezési illeték megfizetésére, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésének rendelkezéseire is. Ezt meghaladóan a fellebbezési költségeiket a peres felek maguk viselik.

, 2014. március 13.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő

ővárosi Ítéltábla
2.Pf.20.980/2013/8.

Záradék:
A végzés 2014. május 5-én jogerős.
Budapest, 2014. május 6.
Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Ábrahám Dániel (címe) ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Poprádi Péter (címe) ügyvéd által képviselt I.r. alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű, III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű, V.rendű alperes neve (V.rendű alperes címe) V. rendű, VI.rendű alperes neve (VI.rendű alperes címe) VI. rendű, és a személyesen eljáró IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe) IV. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla a 2014. március 13. napján meghozott 2.Pf.20.980/2013/7. szám alatti ítéletének a kereseti és fellebbezési illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezését az alábbiak szerint javítja ki:

„Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára külön felhívásra 60.000 (Hatvanezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket, míg az I-VI. rendű alpereseket egyetemlegesen kötelezi, hogy fizessenek meg a Magyar Állam javára külön felhívásra 15.000 (Tizenötezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet ennél a bíróságnál kell 4 példányban benyújtani, a Kúriához címezve.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Ítéltábla a 2014. március 13. napján 2.Pf.20.980/2013/7. szám alatt meghozott ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperesek azzal, hogy a ... Társasház belső internetes hálózatán a felperesről készített videofelvételt 2011. június 3. napján nyilvánosságra hozták, megsértették a felperes képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát. Az alpereseket a további jogsértéstől eltiltotta. Egyebekben a per főtárgya, valamint az alpereseknek fizetendő elsőfokú perköltség

tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára, külön felhívásra 67.200 (Hatvanhétezer-kettőszáz) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket, míg az I-VI. rendű alpereseket egyetemlegesen kötelezte, hogy fizessenek meg a Magyar Állam javára, külön felhívásra 16.800 (Tizenhatezer-nyolcszáz) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára, külön felhívásra további 15.000 (Tizenötezer) forint fellebbezési illetéket. Megállapította, hogy ezt meghaladóan felmerült fellebbezési költségeiket a peres felek maguk viselik.

A másodfokú bíróság a határozatának írásba foglalása során észlelte, hogy a perköltségviselésre vonatkozó döntése során számítási hibát vétett. A perindításkor, azaz 2011. október 19-én hatályos Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja alapján számítandó illetékalap 450.000 forint volt, ekként a 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján meghatározott 6 % mértékű kereseti illeték összege 27.000 forint.

A fellebbezés benyújtásakor hatályos Itv. 46. § (1) bekezdése alapján számítandó jogorvoslati illeték mértéke 8 %, azaz 48.000 forint, így összesen a per tárgyi illeték-feljegyzési joga folytán 75.000 forint összegű kereseti és fellebbezési illeték került előlegezésre. A másodfokú bíróság határozatában megállapított 1/5-4/5 arányú pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelően ekként - helyes számítás szerint - a felperes 21.600 forint összegű kereseti és 38.400 forint összegű jogorvoslati illeték, azaz összesen 60.000 forint, míg az I-VI. rendű alperesek egyetemlegesen 5.400 forint összegű kereseti és 9.600 forint összegű fellebbezési illeték, azaz 15.000 forint együttes kereseti és fellebbezési illeték megfizetésére kötelesek.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 224. § (1)-(2) bekezdése alapján, a számítási hiba következtében a határozat kijavítását hivatalból elrendelte. A kijavítás tárgyában hozott határozat ellen fellebbezésnek a Pp. 224. § (4) bekezdése alapján van helye.

Budapest, 2014. április 1.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

